

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția generală de soluționare a contestațiilor

DECIZIA nr. I 2007
privind soluționarea contestației depusa de
S.C. A S.R.L.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de **S.C. A S.R.L.** și de Direcția generală a finanțelor publice - Activitatea de control fiscal asupra contestației formulată de **S.C. A S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere din 21.12.2006, încheiată de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice - Activitatea de inspecție fiscală.

Contestația are ca obiect sume reprezentând taxa pe valoarea adăugată, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

De asemenea, **S.C. A S.R.L.** solicită și **suspendarea executării obligațiilor** stabilite prin decizia de impunere din 21.12.2006.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de comunicarea deciziei de impunere, respectiv 27.12.2006, așa cum rezulta din adresa de înaintare a deciziei și de data înregistrării contestației la Direcția generală a finanțelor publice, respectiv 24.01.2007, conform stampilei registraturii acestei instituții.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și art. 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. A S.R.L. contesta partial decizia de impunere din 21.12.2006 emisa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finanțelor publice– Activitatea de inspectie fiscala, precizând următoarele:

In data de 10.09.2003 intre SC A SRL si SC R SRL s-a incheiat contractul de asociere in participatiune care a avut ca obiect cooperarea celor doua societati in scopul edificarii, finisarii, dotarii si exploatarii ulterioare in comun a complexului comercial „E”. La data semnarii contractului de asociere in participatiune edificarea complexului comercial era in curs de executie fiind inceputa de asociatul I, SC A SRL.

Conform contractului mai sus mentionat, SC A SRL participa la asociere cu dreptul de concesiune asupra terenului, depozit, cu constructiile edificate pana la data de 10.09.2003 realizate prin efort propriu si o parte din suma de bani necesara realizarii obiectului asocierii.

De asemenea, asociatul I pune la dispozitia asocierii toata dotarea sa din domeniul constructiilor constand in obiecte de inventar, mijloace fixe, cu personalul propriu angajat, precum si cu executarea efectiva a lucrarilor in conformitate cu toate avizele si autorizatiile necesare obligandu-se sa obtina toate autorizatiile necesare functionarii complexului in conditiile legii.

Evidenta contabila, bilantul contabil si contul de profit si pierdere al asocierii se tine de catre asociatul I, SC A SRL, conform prevederilor art. 5.8 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 306/2002.

Asociatul II, SC R SRL participa la asociere cu sumele necesare edificarii, finisarii si dotarii constructiei rezultand din aceasta o contributie totala reprezentand o participare de 50%.

Potrivit art. 6 din contractul de asociere in participatiune, „beneficiile obtinute din activitatile desfasurate de asociati se vor distribui intre asociati astfel: atat asociatul I cat si asociatul II vor dobandi cota de 50% din dreptul de proprietate asupra constructiei si cota de 50% din dreptul de concesiune asupra terenului.

Totodata, contractul de asociere in participatiune prevede ca cel tarziu pana la data de 01.01.2004 asociatul I, SC A SRL se obliga sa transmita asociatului II, fara alte pretentii cota de ½ parte din dreptul de concesiune asupra terenului mai sus mentionat si aceasta cota din dreptul de proprietate asupra constructiei

complexului comercial „E” si va da asociatului II act apt pentru intabulare, clauza contractuala ce trebuia respectata, avand in vedere prevederile art. 969 Cod Civil.

In data de 14.01.2004, cei doi asociati, SC A SRL si SC R SRL intocmesc actul apt pentru intabularea dreptului de proprietate asupra cotei de $\frac{1}{2}$ in favoarea SC R SRL, act denumit in mod eronat contract de vanzare – cumparare, autentificat sub nr. 42.

In acest contract calitatea partilor semnatare este gresit determinata, deoarece acestea nu aveau calitatea de vanzator, respectiv cumparator ci calitatea de transmitator, respectiv dobanditor. De asemenea, expresia „pretul stabilit prin contract este de x lei, inclusiv TVA, pret achitat integral anterior perfectarii actului [...]”, nu este corect formulata, deoarece suma de x lei reprezinta suma pusa la dispozitia asocierii de catre asociatul II, in baza contractului de asociere in participatiune.

In data de 22.04.2004 a fost incheiat actul aditional care rectifica si explica intentia si vointa partilor existenta la data incheierii contractului de vanzare – cumparare autentificat in data de 14.01.2004.

Prin actul autentic de vanzare – cumparare nu s-a dorit o vanzare efectiva a cotei de $\frac{1}{2}$ din constructie si teren, ci doar realizarea formalitatilor de intabulare in evidentele de carte funciara a situatiei de fapt si drept rezultate in urma asocierii. Formula juridica notariala, intocmita si realizata de notar – vanzare cumparare – nu reflecta o operatiune reala, efectiva, cauza actului juridic, scopul urmarit de parti nefiind transferul dreptului de proprietate sub forma vanzarii – cumpararii, ci realizarea intabularii.

In cartea funciara, in baza contractului de vanzare – cumparare si actului aditional, dreptul de proprietate s-a inregistrat ca fiind dobandit asupra depozitului in aer liber cu cabina poarta cu doua incaperi si grup sanitar, prin vanzare cumparare, iar asupra constructiei edificate prin drept de construire.

Urmare asocierii in participatiune si in baza contractului de vanzare – cumparare mai sus mentionat, a carui denumire prin act aditional, in „contract de vanzare – cumparare si conventie pentru transmiterea dreptului de proprietate”, asociatul SC A SRL are in proprietate cota de $\frac{1}{2}$ parte indiviza atat din depozitul in aer liber cu cabina poarta cu doua incaperi si grup sanitar, incorporat in noile edificii cat si din intregul complex comercial realizat pe baza investitiilor efectuate de acest asociat, iar asociatul SC R SRL are in

proprietate cota de ½ parte indiviza atat din depozitul in aer liber cu cabina poarta cu doua incaperi si grup sanitar, incorporat in noile edificii cat si din intregul complex comercial realizat pe baza investitiilor efectuate de aceasta.

In sustinerea celor de mai sus societatea invoca Decizia civila din 13.06.2005 a Curtii de Apel – Sectia a VIII a de contencios administrativ si fiscal.

Referitor la majorarile de intarziere si la penalitatile de intarziere aferente impozitului pe profit:

Atat majorarile de intarziere cat si penalitatile de intarziere, aferente impozitului pe profit sunt eronat calculate si impuse prin decizia de impunere intrucat in conditiile in care cele doua acte, din 14.01.2004 si din 22.04.2004 sunt considerate acte de intabulare, rezultate ca urmare a contractului de asociere in participatiune din 10.09.2003, asociatul I, SC A SRL nu poate sa vanda un bun care apartine deja asociatului II, SC R SRL prin transmiterea deconturilor de asociere in participatie pe tot parcursul asocierii si inregistrate in evidentele contabile ale celor doua societati.

De asemenea, in conditiile in care s-ar emite factura fiscala la contractul din 14.01.2004, in contabilitatea celor doua societati ar exista doua inregistrari cu privire la aceeasi operatiune, respectiv cota de 50% din edificarea, finisarea si dotarea centrului comercial, ceea ce din punct de vedere fiscal nu este posibil.

Referitor la suma compusa din TVA de recuperat evidentiata de societate si TVA stabilita suplimentar de plata prin decizia de impunere:

In conditiile in care cele doua acte, din 14.01.2004 si din 22.04.2004 sunt considerate acte de intabulare, rezultate ca urmare a contractului de asociere in participatiune din 10.09.2003, asociatul I, SC A SRL nu poate sa vanda un bun care apartine deja asociatului II, SC R SRL prin transmiterea deconturilor de asociere in participatie pe tot parcursul asocierii si inregistrate in evidentele contabile ale celor doua societati.

Astfel, in conformitate cu prevederile art. 154 din Codul fiscal si pct. 57 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004, SC A SRL prin inregistrarea deconturilor pentru operatiunile asociatiei in participatiune nu a actionat ca o persoana impozabila distincta din punct de vedere al TVA.

Contestatoarea precizeaza ca la data finalizarii controlului, respectiv 22.12.2006 SC A SRL avea de recuperat o suma din care societatea recunoaste ca datorata TVA colectata de y lei.

Referitor la majorarile de intarziere si la penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata:

Aceste accesorii nu sunt datorate de societate intrucat in conditiile in care nu exista obligatia emiterii facturii fiscale, nu exista nici obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata, deci nu exista debit care sa atraga aceste accesorii suplimentare de plata.

De asemenea, societatea precizeaza ca modul de calcul al acestor accesorii nu este corect deoarece dupa atragerea debitului suplimentar de plata, contestat, nu s-a tinut cont in nicio luna de taxa pe valoarea adaugata de recuperat, calculandu-se la total debit atras.

Prin contestatia formulata, SC A SRL solicita si suspendarea executarii sumelor contestate, pana la solutionarea definitiva a contestatiei, precizand urmatoarele:

Exista indicii ale ilegalitatii actului atacat, avand in vedere motivele de fapt si de drept anterior mentionate, precum si de incalcarea unor aspecte de ordin procedural, cum ar fi, de exemplu, emiterea deciziei de impunere inaintea emiterii raportului de inspectie fiscala.

Societatea este in situatia unei iminente produceri de pagube corelative drepturilor acesteia, atata timp cat, pe de o parte sunt argumente ca punctul de vedere al SC A SRL este corect, iar pe de alta parte este evident ca executarea silita a sumelor impuse si contestate poate duce la o perturbare foarte grava a activitatii societatii.

SC A SRL are o bonitate recunoscuta si usor de verificat, iar societatea, in afara sumelor contestate, a achitat corect si la timp obligatiile fiscale.

II. Prin raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Direcției generale a finanțelor publice - Activitatea de inspectie fiscala au constatat următoarele:

Verificarea s-a efectuat la solicitarea Inspectoratului General al Politiei – Directia generala de combatere a criminalitatii organizate – Brigada si a avut ca obiectiv modul de constituire, inregistrare si raportare a obligatiilor la bugetul de stat, respectiv impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata.

Perioada supusa inspectiei fiscale: **01.01.2001 – 31.12.2005.**

Referitor la impozitul pe profit aferent anului 2004:

Prin contractul de vanzare – cumparare autentificat in data de 14.01.2004, SC A SRL, in calitate de vanzatoare – transmitatoare, transmite catre SC R SRL, in calitate de cumparatoare – dobanditoare, cota de $\frac{1}{2}$ - a parte indiviza din dreptul de proprietate asupra constructiilor edificate, mentionate , precum si $\frac{1}{2}$ - a parte din dreptul de concesiune asupra terenului pe care se afla constructiile mentionate.

Valoarea totala a tranzactiei a fost de x lei. Potrivit datelor din contabilitatea societatii, respectiv balanta de verificare la 31.12.2003, valoarea totala a investitiei este de z lei.

Avand in vedere ca $\frac{1}{2}$ - a parte indiviza din dreptul de proprietate asupra constructiilor edificate si vandute prin contractul de vanzare – cumparare din 14.01.2004 este in suma de w lei; pentru cota de $\frac{1}{2}$ - a parte indiviza din depozitul in aer liber s-a intocmit factura fiscala din 14.03.2004; pretul stabilit de comun acord si declarat pe proprie raspundere de partile implicate in contractul de vanzare – cumparare din 14.01.2004 este de x lei, rezulta ca, intrucat din punct de vedere al legislatiei privind impozitul pe profit, veniturile obtinute din livrarea bunurilor imobile pentru care s-a transferat dreptul de proprietate sunt venituri impozabile, la trimestrul I, venitul impozabil, atras suplimentar in urma verificarii, ca urmare a tranzactiei efectuate prin contractul din 14.01.2004, este in suma de q lei determinata astfel:

Pentru operatiunea mai sus precizata, societatea avea obligatia de a emite factura fiscala in conformitate cu prevederile art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata si de a calcula impozit pe profit asupra bazei de impozitare de q lei.

Intrucat la data de 22.04.2004, SC A SRL a incheiat cu SC R SRL un act aditional la contractul de vanzare – cumparare din 14.01.2004, organele de inspectie fiscala au constatat ca acesta

reprezinta ultimul acord al partilor, respectiv ca pentru suma stabilita prin actul aditional la contractul de vanzare, societatea avea obligatia de a emite factura fiscala in conformitate cu prevederile art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

SC A SRL a emis factura fiscala doar pentru suma de ..... lei, inclusiv taxa pe valoarea adaugata, fara sa emita factura si pentru suma de w lei.

Pentru operatiunile mentionate mai sus s-a solicitat punctul de vedere al Directiei juridice din cadrul Ministerului Finantelor Publice – Agentia Nationala de Administrare Fiscala, care prin adresa din 08.12.2006 a precizat ca operatiunile de mai sus se incadreaza in prevederile art. 140 alin. (1) si art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum si faptul ca „suma la care se calculeaza TVA este cea care reprezinta ultimul acord al partilor, respectiv cea stabilita prin actul aditional la contractul de vanzare – cumparare”.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

Pentru luna ianuarie 2004 s-a procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta transferului dreptului de proprietate de catre SC A SRL, efectuat conform contractului de vanzare – cumparare autentificat in data de 14.01.2004.

Taxa pe valoarea adaugata mai sus mentionata a fost stabilita in baza prevederilor art. 126 alin. (1) si art. 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Avand in vedere actul aditional din 22.04.2004 la contractul de vanzare – cumparare din 14.01.2004 prin care se exprima ultimul acord al partilor cu privire la pretul transferului dreptului de proprietate de catre SC A SRL catre SC R SRL si intrucat SC A SRL avea obligatia de a emite factura fiscala in conformitate cu prevederile art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, si de a colecta taxa pe valoarea adaugata prin aplicarea cotei de 19% asupra bazei de impozitare, in conformitate cu prevederile art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, fapt mentionat si de catre Directia juridica din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, prin adresa din 08.12.2006, organele de inspectie fiscala au aplicat cota de TVA de 19% asupra sumei de w lei, respectiv sumele precizate la pct. 3.2 si 3.3 din actul aditional din 22.04.2004.

Prin urmare, organele de inspectie fiscala au corectat taxa pe valoarea adaugata colectata conform contractului de vanzare – cumparare din 14.01.2004 cu taxa pe valoarea adaugata ce trebuia sa fie colectata de catre SC A SRL potrivit actului aditional din 22.04.2004.

Prin adresa din 27.12.2006, organele de inspectie fiscala au transmis raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, Inspectoratului General al Politiei– Directia generala de combatere a criminalitatii organizate – Brigada, intrucat aceasta institutie, prin adresele din 26.01.2006 si din 03.04.2006, a solicitat efectuarea verificarii financiar-fiscale la SC A SRL.

III. Luând in considerare constatările organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1) Referitor la sumele reprezentând taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de **SC A SRL**, in conditiile in care constatarile din raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006 in baza caruia s-a emis decizia de impunere contestata, au fost transmise cu adresa din 27.12.2006 catre Inspectoratul General al Politiei– Directia generala de combatere a criminalitatii organizate – Brigada.

In fapt, prin adresa din 27.12.2006 Directia generala a finantelor publice a inaintat o copie a raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006 Inspectoratului General al Politiei Romane – Directia generala de combatere a criminalitatii organizate, urmare adreselor acestei institutii din 26.01.2006 din 03.04.2006, prin care se solicita efectuarea de verificari cu privire la realitatea operatiunilor comerciale derulate intre SC A SRL, SC R SRL si SC T SRL si daca aceste operatiuni au la baza documente justificative legale.

Au fost solicitate verificari cu privire la:

- Legalitatea si corectitudinea modului in care a fost organizata contabilitatea asocierii intre SC A SRL si SC R SRL potrivit contractului de asociere in participatiune din 10.09.2003 care a fost reziliat prin conventia din 26.07.2004, a modului in care s-au impartit veniturile si cheltuielile intre cele doua parti si in care s-a iesit din aceasta asociere;
- Stabilirea modificarilor fiscale asupra taxelor si impozitelor generate de vanzarea de catre SC A SRL catre SC R SRL a unei cote de $\frac{1}{2}$ parte indiviza din dreptul de proprietate asupra constructiilor edificate pe terenul inscris in CF, la pretul de x lei, potrivit contractului din 14.01.2004, in contextul in care vanzatoare nu a emis factura fiscala aferenta vanzarii si contractul de vanzare cumparare mentionat a fost modificat dupa trei luni prin actul aditional din 22.04.2004, fara a se emite nici de aceasta data factura fiscala;
- Analizarea realitatii si sinceritatii pretului de x lei aferenta vanzarii mai sus mentionate, avand in vedere valoarea investitiei in realizarea exclusiv a constructiei, precum si prin luarea in considerare a prevederilor Codului fiscal privind vanzarea de bunuri intre persoane afiliate;
- Analizarea realitatii si sinceritatii pretului aferent vanzarii cotelor indivize din dreptul de proprietate asupra constructiilor edificate pe terenul inscris in CF de catre SC A SRL si SC R SRL.

In drept, art. 184 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor savârsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa; [...].”

In aceste conditii se retine ca intre stabilirea obligatiilor bugetare prin decizia de impunere din 21.12.2006 emisa in baza

constatarilor din raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006 si stabilirea caracterului infraccional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au transmis raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organelor de urmarire si cercetare penala ca urmare a adreselor din 26.01.2006 si din 03.04.2006 ale Inspectoratului General al Politiei Romane – Directia generala de combatere a criminalitatii organizate, prin care s-a solicitat efectuarea unor verificari la SC A SRL cu privire la realitatea operatiunilor comerciale derulate intre aceasta, SC R SRL si SC T SRL si daca aceste operatiuni au la baza documente justificative legale.

Astfel, organele de inspectie fiscala au facut aplicatiunea prevederilor art. 106 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“Organele fiscale vor sesiza organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală” si au transmis raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere din 21.12.2006, contestata, pentru ca organele de urmarire si cercetare penala sa stabileasca daca sunt intrunite elementele constitutive ale unei infractiuni.

Prin raportul de inspectie fiscala din 22.12.2006 organele de inspectie fiscala au constatat ca prin contractul de vanzare – cumparare autentificat la 14.01.2004, SC A SRL, in calitate de vanzatoare – transmitatoare, transmite catre SC R SRL, in calitate de cumparatoare – dobanditoare, cota de $\frac{1}{2}$ - a parte indiviza din dreptul de proprietate asupra constructiilor edificate, mentionate, precum si $\frac{1}{2}$ - a parte din dreptul de concesiune asupra terenului pe care se afla constructiile mentionate, astfel ca veniturile obtinute din livrarea bunurilor imobile pentru care s-a transferat dreptul de proprietate sunt venituri impozabile.

Societatea precizeaza ca nu este vorba de un contract de vanzare – cumparare, ci de faptul ca vointa reala a partilor in

momentul semnării contractului din 14.01.2004 a fost „de a da act apt pentru intabulare”, în baza contractului de asociere în participatiune, respectiv de a transmite asociatului SC R SRL, fără alte pretenții, cota de 1/2 – a parte din dreptul de concesiune asupra terenului cu care SC A SRL a participat la asociere, precum și aceeași cota din dreptul de proprietate asupra construcției complexului comercial „E”, construcție ce a făcut obiectul contractului de asociere în participatiune mai sus menționat.

Prin urmare, se reține că organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Astfel, organele de urmărire și cercetare penală urmează a stabili realitatea operațiunii desfășurate, respectiv dacă în speta este vorba de punerea în aplicare a contractului de asociere în participatiune din 10.09.2003, precum și legalitatea și corectitudinea modului în care a fost organizată contabilitatea asocierii, a modului în care s-au împartit veniturile și cheltuielile între cele două părți și a modului în care s-a ieșit din această asociere, sau dacă operațiunea desfășurată reprezintă transfer al dreptului de proprietate, conform contractului de vânzare – cumpărare autentificat la 14.01.2004, realitatea și sinceritatea pretului de vânzare între persoane afiliate.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor va suspenda soluționarea contestației pentru sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată, majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu prevederile art. 184 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedura fiscală, care precizează :

“[...]”

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2) Referitor la taxa pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei in conditiile in care aceasta suma nu a fost stabilita prin decizia de impunere contestata.

In fapt, societatea contesta suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata de recuperat evidentiata de SC A SRL.

Suma mai sus mentionata nu este stabilita prin decizia de impunere contestata nereprezentand obligatie fiscala suplimentara de plata, organele de inspectie fiscala stabilind in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata de plata, conform anexei nr. 8 bis la raportul de inspectie fiscala, "situatia TVA deductibila, TVA colectata, TVA de rambursat si de plata, precum si stabilirea sumelor atrase suplimentar de control fata de sumele declarate prin deconturile de TVA in perioada ianuarie 2001 – decembrie 2005".

In drept, art. 175 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii."

De asemenea, art. 176 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicată, stipuleaza:

"Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal."

Avand in vedere cele precizate mai sus, situatia de fapt si documentele anexate la dosarul cauzei, se retine faptul ca prin decizia de impunere contestata, organele de inspectie fiscala nu au stabilit taxa pe valoarea adaugata, contestata de societate, aceasta nereprezentand deci debit suplimentar stabilit prin decizia de impunere contestata.

In consecinta, contestatia formulata de SC A SRL se va respinge ca fiind fara obiect.

3) Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in speta Decizia de impunere din 21.12.2006, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care cererea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal nu se afla in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin contestatia formulata, **SC A SRL** a solicitat suspendarea executarii Deciziei de impunere din 21.12.2006.

In drept, sunt incidente prevederile art. 185 alin. (1) si alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata de Ordonanta Guvernului nr.35/2006, potrivit carora:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pâna la 20% din cuantumul sumei contestate[...]."

Potrivit art.14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se precizeaza:

(1) În cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, în conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ pâna la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor."

Se retine ca SC A SRL a depus contestatia la Directia generala a finantelor publice la data de 24.01.2007, iar la Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de solutionare a

contestatiilor, la data de 25.01.2007, ulterior datei de 07.09.2006, data intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr.35/2006.

Avand in vedere dispozitiile imperative ale legii, principiul de drept al aplicarii imediate a legii noi, cererea societatii contestatoare de suspendare a executarii Deciziei de impunere din 21.12.2006 emisa de Directia generala a finantelor publice intra sub incidenta prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nu se poate investi cu solutionarea cererii formulata de SC A SRL, neavand competenta materiala.

Pentru considerentele arătate in conținutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 175 alin. (1), art. 176 alin. (2), art. 179, art. 184, art. 185 alin. (1) si alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art.14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 se

DECIDE

1) Suspendarea solutionarii cauzei referitoare la sume reprezentând taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent pentru solutionarea cauzei potrivit dispozitiilor legale.

2) Respingerea ca fiind fara obiect a contestatiei formulata de **SC A SRL** pentru taxa pe valoarea adaugata.

3) In ceea ce priveste cererea de suspendare a executarii Deciziei de impunere din 21.12.2006 formulata de **SC A SRL**, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de

solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea acesteia, competenta revenind instantei judecatoresti.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicării.